Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/1178 AL COMISIEI

din 10 iunie 2016

de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru obligația de compensare

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 195, 20.7.2016, p. 3)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul delegat (UE) 2017/751 al Comisiei din 16 martie 2017	L 113	15	29.4.2017

rectificat prin:

►C1 Rectificare, JO L 196, 21.7.2016, p. 56 (2016/1178)

▼B

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/1178 AL COMISIEI

din 10 iunie 2016

de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru obligația de compensare

(Text cu relevanță pentru SEE)

Articolul 1

Clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul obligației de compensare

(1) Clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care figurează în anexa I fac obiectul obligației de compensare.

(2) Clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care figurează în anexa I nu includ contractele încheiate cu emitenți de obligațiuni garantate sau cu coșuri de garanții pentru obligațiunile garantate dacă aceste contracte îndeplinesc toate condițiile următoare:

(a) sunt utilizate numai pentru acoperirea neconcordanțelor de rată a dobânzii sau de monedă din coșul de garanții în legătură cu obligațiunea garantată;

(b) sunt înregistrate sau înscrise în coșul de garanții al obligațiunii garantate în conformitate cu legislația națională în materie de obligațiuni garantate;

(c) nu sunt reziliate în caz de rezoluție sau insolvență a emitentului obligațiunii garantate sau a coșului de garanții;

(d) contrapartea la contractele derivate extrabursiere încheiate cu emitenți de obligațiuni garantate sau cu coșuri de garanții pentru obligațiunile garantate au un rang cel puțin egal cu cel al deținătorilor obligațiunii garantate, cu excepția cazului în care contrapartea la contractele derivate extrabursiere încheiate cu emitenți de obligațiuni garantate sau cu coșuri de garanții pentru obligațiunile garantate este partea aflată în stare de nerambursare sau afectată sau în cazul în care aceasta renunță la rangul egal;

(e) obligațiunea garantată îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului [1] și este supusă unei cerințe de reglementare care impune constituirea unei garanții de cel puțin 102 %.

Articolul 2

Categorii de contrapărți

(1) În sensul articolelor 3 și 4, contrapărțile care fac obiectul obligației de compensare se împart în următoarele categorii:

[1] Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

▼B

(a) categoria 1, cuprinzând contrapărțile care, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, sunt membri compensatori, în sensul articolului 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, pentru cel puțin una dintre clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care figurează în anexa I la prezentul regulament sau în anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2015/2205 al Comisiei ([1]), ai cel puțin uneia dintre CPC autorizate sau recunoscute înainte de data respectivă să compenseze cel puțin una din clasele respective;

(b) categoria 2, cuprinzând contrapărțile care nu fac parte din categoria 1 și care aparțin unui grup a cărui medie agregată de sfârșit de lună a valorii noționale brute în circulație a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central pentru ianuarie, februarie și martie 2016 este de peste 8 miliarde EUR și care sunt:

(i) contrapărți financiare;

(ii) fonduri de investiții alternative, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]), care sunt contrapărți nefinanciare;

(c) categoria 3, cuprinzând contrapărțile care nu fac parte din categoria 1 sau din categoria 2 și care sunt:

(i) contrapărți financiare;

(ii) fonduri de investiții alternative, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, care sunt contrapărți nefinanciare;

(d) categoria 4, cuprinzând contrapărțile nefinanciare care nu fac parte din categoria 1, 2 sau 3.

(2) În scopul calculării mediei de sfârșit de lună agregate la nivelul grupului a valorii noționale brute în circulație menționate la alineatul (1) litera (b), sunt incluse toate instrumentele financiare derivate ale grupului care nu sunt compensate la nivel central, inclusiv contractele forward pe cursul de schimb valutar, swapurile și swapurile valutare.

(3) În cazul în care contrapărțile sunt fonduri de investiții alternative, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, sau organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Directiva

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2015/2205 al Comisiei din 6 august 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru obligația de compensare (JO L 314, 1.12.2015, p. 13).

([2]) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 10602009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

▼B

2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), pragul de 8 miliarde EUR menționat la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol se aplică individual la nivelul fondului.

Articolul 3

Datele de la care obligația de compensare produce efecte

(1) În cazul contractelor care aparțin unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere care figurează în anexa I, obligația de compensare produce efecte la:

(a) 9 februarie 2017 pentru contrapărțile din categoria 1;

▼C1

(b) 9 august 2017 pentru contrapărțile din categoria 2;

▼M1

(c) 21 iunie 2019 pentru contrapărțile din categoria 3;

▼C1

(d) 9 august 2019 pentru contrapărțile din categoria 4.

▼B

În cazul în care un contract este încheiat între două contrapărți incluse în categorii de contrapărți diferite, data de la care obligația de compensare produce efecte pentru contractul respectiv este data care survine mai târziu.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), în cazul contractelor care aparțin unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere enumerate în anexa I care sunt încheiate între contrapărți, altele decât contrapărțile din categoria 4, care fac parte din același grup sau în cazul în care una dintre contrapărți este stabilită într-o țară terță și cealaltă contraparte este stabilită în Uniune, obligația de compensare produce efecte la:

(a) ►C1 9 august 2019 ◄ în cazul în care nu a fost adoptată nicio decizie privind echivalența, în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în scopul articolului 4 din regulamentul menționat, referitoare la contractele derivate extrabursiere prevăzute în anexa I la prezentul regulament în ceea ce privește țara terță în cauză; sau

(b) cea mai îndepărtată dintre următoarele date, în cazul în care a fost adoptată o decizie privind echivalența, în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în scopul articolului 4 din regulamentul menționat, referitoare la contractele derivate extrabursiere prevăzute în anexa I la prezentul regulament în ceea ce privește țara terță în cauză:

(i) 60 de zile de la data intrării în vigoare a deciziei privind echivalența, adoptată în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în scopul articolului 4 din regulamentul menționat, referitoare la contractele derivate extrabursiere prevăzute în anexa la prezentul regulament în ceea ce privește țara terță în cauză;

([1]) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

▼B

(ii) data de la care obligația de compensare produce efecte în temeiul alineatului (1).

Această derogare se aplică numai în cazul în care contrapărțile îndeplinesc următoarele condiții:

(a) contrapartea stabilită într-o țară terță este fie o contraparte financiară, fie o contraparte nefinanciară;

(b) contrapartea stabilită în Uniune este:

(i) o contraparte financiară, o contraparte nefinanciară, un holding financiar, o instituție financiară sau o întreprindere de servicii auxiliare care face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate, în cazul în care contrapartea menționată la litera (a) este o contraparte financiară; sau

(ii) fie o contraparte financiară, fie o contraparte nefinanciară, în cazul în care contrapartea menționată la litera (a) este o contraparte nefinanciară;

(c) cele două contrapărți sunt incluse integral în aceeași consolidare în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(d) ambele contrapărți fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate de evaluare, măsurare și control al riscurilor;

(e) contrapartea stabilită în Uniune a notificat în scris autorității sale competente faptul că sunt îndeplinite condițiile stabilite la literele (a), (b), (c) și (d) și, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea notificării, autoritatea competentă a confirmat că aceste condiții sunt îndeplinite.

Articolul 4

Scadența minimă rămasă

(1) Pentru contrapărțile financiare din categoria 1, scadența minimă rămasă menționată la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, la data de la care obligația de compensare produce efecte, este:

(a) 15 ani pentru contractele încheiate sau novate înainte de 9 octombrie 2016 care aparțin claselor enumerate în tabelul 1 din anexa I;

(b) 3 ani pentru contractele încheiate sau novate înainte de 9 octombrie 2016 care aparțin claselor enumerate în tabelul 2 din anexa I;

(c) 6 luni pentru contractele încheiate sau novate la sau după data de 9 octombrie 2016 care aparțin claselor enumerate în tabelul 1 sau în tabelul 2 din anexa I.

(2) Pentru contrapărțile financiare din categoria 2, scadența minimă rămasă menționată la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, la data de la care obligația de compensare produce efecte, este:

▼B

(a) 15 ani pentru contractele încheiate sau novate înainte de 9 octombrie 2016 care aparțin claselor enumerate în tabelul 1 din anexa I;

(b) 3 ani pentru contractele încheiate sau novate înainte de 9 octombrie 2016 care aparțin claselor enumerate în tabelul 2 din anexa I;

(c) 6 luni pentru contractele încheiate sau novate la sau după data de 9 octombrie 2016 care aparțin claselor enumerate în tabelul 1 sau în tabelul 2 din anexa I.

(3) Pentru contrapărțile financiare din categoria 3 și pentru tranzacțiile menționate la articolul 3 alineatul (2) din prezentul regulament care sunt încheiate între contrapărți financiare, scadența minimă rămasă menționată la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, la data de la care obligația de compensare produce efecte, este:

(a) 15 ani în cazul contractelor care aparțin claselor enumerate în tabelul 1 din anexa I;

(b) 3 ani în cazul contractelor care aparțin claselor enumerate în tabelul 2 din anexa I.

(4) În cazul în care un contract este încheiat între două contrapărți financiare care fac parte din categorii diferite sau între două contrapărți financiare implicate în tranzacțiile menționate la articolul 3 alineatul (2), scadența minimă rămasă care trebuie luată în considerare în scopul prezentului articol este scadența rămasă mai lungă aplicabilă.

Articolul 5

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXĂ

Clase de instrumente financiare derivate extrabursiere pe rata dobânzii care fac obiectul obligației de compensare

Tabelul 1

Clase de swapuri pe rată fixă spre fluctuantă a dobânzii

Cod de identificare	Tip	Indice de referință	Monedă de decontare	Scadență	Tip monedă de decontare	Opționalitate	Tip valoare nocțională
C.1.1	Fixă spre fluctuantă	NIBOR	NOK	28 de zile-10 ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
C.1.2	Fixă spre fluctuantă	WIBOR	PLN	28 de zile-10 ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
C.1.3	Fixă spre fluctuantă	STIBOR	SEK	28 de zile-15 ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă

Tabelul 2

Clase de contracte forward pe rata dobânzii *(forward rate agreement)*

Cod de identificare	Tip	Indice de referință	Monedă de decontare	Scadență	Tip monedă de decontare	Opționalitate	Tip valoare nocțională
C.2.1	FRA	NIBOR	NOK	3 zile-2 ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
C.2.2	FRA	WIBOR	PLN	3 zile-2 ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
C.2.3	FRA	STIBOR	SEK	3 zile-3 ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă